

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Vtrum Iudæ regnum steterit annos 396.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

XXIV. v. 1. Septem annorum erat Joas cum regnare cœpisset, & quadraginta annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 12. v. 1.

XXV. ver. 1. Viginti quinque annorum erat Amasias cum regnare cœpisset, & viginti novem annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 14. v. 1. & q. 3.

XXVI. ver. 3. Sedecim annorum erat Ozias cum regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 15. v. 1. q. 4.

XXVII. v. 1. Viginti quinque annorum erat Joatham cum regnare cœpisset, & sedecim annis regnavit in Jerusalem. Idem repetitur v. 8. Vide 4. Reg. 15. q. 6.

XXVIII. v. 1. Viginti annorum erat Achaz, cum regnare cœpisset, & sedecim annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 16. q. 7.

XXIX. Igitur Ezechias regnare cœpit, cum viginti quinque esset annorum, & viginti novem annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 18. q. 9.

XXXII. ver. 24. In diebus illis ægoravit Ezechias usque ad mortem. 4. Reg. 20. q. 14.

XXXIII. Duodecim annorum erat Manasses cum regnare cœpisset, & quinquaginta quinque annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 21. v. 1.

XXXIV. ver. 21. Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare cœpisset, & duobus annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 21. v. 19.

XXXIV. Octo annorum erat Josias cum regnare cœpisset, & triginta & uno anno regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 22. v. 1. num. 1. & 2.

XXXVI. v. 2. Viginti trium annorum erat Joachaz, cum regnare cœpisset, & tribus mensibus regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 23. v. 31.

Idem v. 5. Viginti quinque annorum erat Joakim, cum regnare cœpisset, & duodecim annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 23. q. 16.

Idem v. 9. Octo annorum erat Joachin cum regnare cœpisset, & tribus mensibus, ac decem diebus regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 24. v. 8. q. 21.

Idem v. 11. Viginti & unius anni erat Sedecias cum regnare cœpisset, & undecim annis regnavit in Jerusalem. 4. Reg. 24. v. 18. q. 22.

QVÆSTIO I.

Vtrum Juda regnum steterit annos 396.

Hanc quaestionem in Tironum gratiam hic pono, contra Paludanum; qui id asserit, Tract. 3. de concordantia temporum regum Iuda & Israel, cap. 5. variisque rationibus ex Iosepho desumptis, quas demonstrationes vocat, probare nititur. Primam ex libro 10. Antiq. cap. 11. depromit, ubi disertè Templum incensum dicitur, annis ex quo constructū fuerat 470. elapsis, mensibus sex, diebus decem. Salomon autem Templi fundamenta iecit anno 4. regni sui, & ex Iosephi sententia regnavit annos 80. Sic à fundatione Templi,

*Id asserit
Paludanus
probatq; ex
Iosepho 12.*

vsque ad initium regni Iuda Paludanus annos 76. enumerat, qui si tollantur
470. annis, mensibus sex, diebus decem, remanebunt, inquit, circiter primus
anni 395.

Confirm. 2. Confirmat hanc rationem alio Iosephi testimonio, qui lib. 20.
cap. penultimo tempus à Templo condito, vsque ad captiuitatem Robo-
cam, ait fuisse annorum 466. mensium sex, dierum decem: quos anno
danus à Templo consummato, anno vndecimo Salomonis de dicit, qui
que ad initium regni Iudæ 69. annos inserit, qui si ex 466. detrahantur
nebunt 396.

Arg. 1. 3. *Secundam*, quam vocat demonstrationem format ex illo libro
cap. 11. vbi Templum deflagasse scribitur transactis à migrato. Ergo
1062. mensibus sex, diebus decem. Atqui idem auctor docet, iacta Tem-
damenta annis ab Exodo 592. euolutis. Ergo Templum stetit annos
gnum vero Iuda 395. *vti in demonstratione superiore*, inquit.

Arg. 2. 4. *Tertiam* demonstrationem ait formari ex eodem libro & cap.
totum tempus, quo David & successores eius vsque ad Sedecie ca-
runt definit annis quingentis quindecim, mensibus sex, diebus decem.
auferantur 40. Davidis, 80. Salomonis, hoc est, 120. remanebunt anni
ses 6. dies 10.

Arg. 3. 5. *Quartam* formare contendit, ex lib. 7. de bello Iudaico cap. 11.
Rufini versione ab initio regni Davidis, vsque ad euerfionem Ierusa-
nam sub Tito, colliguntur anni 1174. Hoc autem verum non esset, nisi
Iudæ tribuerentur anni 395. Ergo & c. Minorem latè deducit hoc modo

A Dauide vsque ad Salomonem sunt anni 40.

A Salomone vsque ad initium regni Iuda 40.

A fine regni Iuda vsque ad Cyrum 70.

A Cyro vsque ad euerfam à Tito Ierosolymam sunt Olympiades
629.

Si ergo his addideris annos regni Iudæ 395. colliges à Dauide regni
excidium Vrbs sanctæ sub Tito Duce annos 1174.

Arg. 4. 6. *Quinta* demonstratio sic formatur ex sententia Iosephi La-
ma à Chaldæis euerfa sunt anno 465. ex quo David pulsus inde Ierusa-
lum Hebræum ibi collocarat anno scilicet regni sui decimo. Hinc vsque
gnum Iuda fuerunt anni Davidis 30. Salomonis 40. simul 70. quos
fustuleris, relinques 395. annos regni Iuda.

Arg. 5. 7. Iosephus lib. 6. de bello cap. 10. tradit à prima Templi fundatione
que ad excidium eiusdem sub Tito fluxisse annos 1130. menses 7. dies
autem non essent, nisi regnum Iudæ durasset annos 396. *vt demonstrat*

quarta dictum est. Restant ergo, inquit, à primâ fundatione Templi, vsque ad Sedecia ca-

8. Ex Ezechielis 4. v. 4. ait se probabilem hanc argumentationem confice-
re: Tot diebus Ezechiel super latus sinistrum dormire iussus est, quot annos Is-
raelitæ vsque ad illam inssionem Deum offenderant, per idololatriam publico
edicto promulgatam, quam ait factam statim initio regni Ieroboam: ergo inde
vsque ad finem anni quinti Sedecia fluxerunt anni 390. Sedecias autem regna-
uit integris vndecim annis: atque ita regnum Iuda annos tenuit 396. Quæ argu-
mentatio vt sit efficax ait hæc tria esse supponenda.

- 1. Hoc imperatum Ezechielis, in fine anni quinti Sedecia regis Iuda.
- 2. Sedeciam annos vndecim regnasse.
- 3. Ieroboam fuisse primum, qui publico edicto apostasiam à Dei cultu pro-
mulgavit.

9. Verum hæc rationes in examen iure vocari possunt, tum in genere, tum in
specie singulæ. In genere quidem, quia si Iosephus reuera opinabatur Salomo-
nem 80. annos regnasse à veritate aberrabat, & tres posteriores, quas Paluda-
nas demonstrationes vocat, cum Iosephi opinione pugnant. Si Salomonis
Imperium fuit quadraginta annorum, vt disertè ex Scripturæ testimonio com-
munis auctorum sententia pronunciat, tres priores argumentationes falso ni-
tuntur fundamento. Deinde mirum est demonstrationes, ex illius auctoritate
conficti, qui eadem de re sibi non constar.

10. In specie verò primum argumentum falsa inuoluit: tantum abest, vt sit de-
monstratiuum: quia nec Salomon 80. annos regnavit, vt dixi 3. Reg. 6. q. 6. Nec
templum 470. annos stetit, vt probaui 4. Reg. 25. q. 23. fateturque Paludanus.
Confirmatio illius argumenti etiam cum veritate pugnat. Nam illi 466. anni à
fundato Templo non computantur assentiente Paludano. Quod verò nec à
perfecta anno vndecimo Salomonis fabrica numerari possint, vel inde colligi-
mus, quod hoc modo Templum stetit 473. annis: totidem enim exurgunt,
si ad 466. anni 7. addantur in structuram impens. Id autem nec admittit Palu-
danus, qui Templi durationem 470. annis definit, nec veritas patitur. Siqui-
dem regnum Iuda 37. annis à Templo fundato decursis ortum est, quibus à
473. subductis, 436. anni remanebunt stanti Templo tribuendi: hic autem nu-
merus neque cum annis singulorum Iuda, neque cum Iosephi doctrina, neque
cum Paludani rationibus congruit.

Arg. 6o

Paluda-
nus in ge-
nere refu-
tatur.

In specie.
Ad 1.

lippi

nologia
stamenti

IV

Ad 2.

11. *Secunda* quæ dicitur *demonstratio* in primis res fallas pro veritate dum ab exodo ad Templum 592. annos supputat; ad eam vero Seleucæ Adhæc præcedenti testimonio Iosephi contradicit, quo anni 466. à tempore absoluto usque ad eius incendium numerabantur: his adde 7. constructio omnes Templi 473. Hic autem tantum 470. ponuntur. Denique destructionem & ruinam Templi annos 470. inserueris; hinc 7. eximantur. Templum ædificatum est, atque ita remanebunt à Templi perfectione dem excidium anni 463. non 466. vt volebat Paludanus.

Ad 3.

12. Ad tertiam dici potest 1. ex ea nihil colligi, nisi admissis 80. annis, quorum dimidiam tantum partem, & veritas ipsa agnoscat, & quædam argumentationes admittunt, dum ab enthronismo Davidis, primordia regni Iudæ octoginta annos computant, nempe 40. Davidis, & demque Salomonis. Ergo si veritati & tribus Iosephi testimoniis credimus, non 120. sed octoginta duntaxat anni sub duobus regibus quos David & posteri eius regnarunt, vt feligantur anni quos regnum tenuit. Si autem 80. de 515. tollantur, regni duratio 435. annorum restat, non 395. Dicitur potest 2. Ex illis 515. annis, Iosephus Sauli tribuit vicenarium, enim dixisset eos regnasse 515. annos, menses 6. dies 10. profinitur enim *ἔτι ἐκ οὐρανὸν τὴν ἀρχὴν κατέσχευεν ὁ πρῶτος αὐτῶν βασιλεὺς σα. ἔτι δὲ καὶ τὸν δεύτερον ἔτι ἐκ οὐρανὸν. Ex his, viginti (annos) principatum obtinuit primus regum, & ex eadem tribu existens. vnde hunc locum sic bene vertit Gelenius: *Id principatum quingentos & quindecim annos continet, & sex insuper menses, cum diebus numeratis 20. annis primi regis Saul. Replicat Paludanus & ait textum rium, hoc est, Græcum loqui ambiguit, eo quod particula ἔτι, aliquando cet extra siue præter, & hoc loco ita accipi, vt Iosephus dicat: extra (supple 515. annos) viginti principatum obtinuit Saul; alias falso Iosephus Davidis progeniem regnasse 515. annos. Verum hæc effugia demerenda non conficiunt. In ambiguis ordinaria significatio retinenda est, quæ loco retinuit non vnus Gelenius, sed & ante eum Rufinus. Neque Iosephus falso illos 515. annos Dauidicæ familiæ, tanquam potiori attribuit, do quidem disertè monet, partem exiguam illorum annorum, partem aliam illis principatum referendam esse.**

Ad 4.

13. *Quartum argumentum* longè à demonstratio distat. Infra eandem annos 70. seruitutis Babylonicæ non esse numerandos à fine regni, sed ab initio regni Nabuchodonosoris. Deinde Cyrum apud Persarum dem primo Olymp. 55. regni habenas capessuisse; sed annos 70. captiuitatis dæorum non prius expletos, quam Cyrus post annum viginti Persici, Babylonicum imperium adipsiceretur. Minor igitur alius regni

metico neganda est: sed neque Maior propositio certa est. Antiqua enim Rufini editio Parisiensis an. Dom. 1513. non habet anno 1174. sed 1177. Græca verò Basilian. Dom. 1544. exhibet annos 1179.

14. Nec quicquam roboris habet *quinta ratio*: nam Græcus textus habet e-
Ad 5.
 celsa à Chaldaeis Ierosolyma annis 477. & mensibus sex, postquam inde rex
 David Chanaanos expulerat. Id quidem fatetur Paludanus, & ait se in hac de-
 monstrazione quinta secutum esse textum Latinum Iosephi, qui in duersis editionibus trans-
 lationibusque diuersorum interpretum, illum ipsum inquit, à me positum numerum vbi-
 que retinet. Verum id de omnibus Latinis translationibus dici nequit: certè
 non retinet antiqua illa editio Parisiensis: aliquæ habent annum quadringen-
 tesimum sexagesimum quartum.

15. Falsa est supputatio, quæ à Templo fundato, vsque ad euersam à Tito
Ad 6.
 Ierosolymam annos 1130. enumerat: hanc enim Titus excidit anno æræ Chri-
 stianæ septuagesimo: primi verò templi fundamenta iecit Salomon circa annum
 ante eandem æram 1020. ex quibus non nisi 1090. anni colliguntur. Sic nihil
 promouet *ratio sexta*.

16. Vni *septimi argumenti* suo loco expendam: hic tantum dico non consta-
Ad 7.
 riturum iste annorum 390. numerus ab initio regni Ieroboam emergat. Si-
 quidem 2. Paralip. 11. v. 16. & 17. legimus aliquos saltem, ex Israelis regno veni-
 De eorum triennio retinuisse. Deinde anni qui ab initio Roboami vsque ad
 finem quinti Sedecia: effluerunt sunt pauciores quam 390. Nec est ratio, quæ
 fundat hos annos anno 5. Sedecia: finiri potius, quam Urbis obsidione vel ex-
 cidio: esto Sedecias annos vndecim regnarit, & Ieroboam primus edicto pu-
 blico apostasiam à fide & vera religione promulgauit. Hoc enim fortasse non
 ante annum secundum regni sui patrauit. Denique valde probabilis est doctri-
 na Salliani qui ad annum m. 3061. num. 11. solemnem dedicationem vel tem-
 plorum vel vitulorum à Ieroboamo mense octauo, die decima quinta scelerata
 factam, ad annum secundum illius refert: vnde fortè nonnemo istos 390. an-
 nos computabit.

Vide quæ in cap. 4. Ezechielis de illis 390. annis latè disputo.

II. PARALIP. XXXVI. v. 20.

Si quis euaserat gladium, ductus in Babylonem seruiuit regi, & filijs eius, donec imperaret
 rex Persarum, & compleretur sermo Domini, ex ore Ieremie, & celebraret terra sabbata
 sua, cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum vsque dum complerentur
 septuaginta anni. Hæc sequentibus questionibus explicanda
 sunt.

QVA